

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: British Airways Plc

Žalovaná: MF

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, vykládán v tom smyslu, že se provozující letecký dopravce může odvolávat i na takové mimořádné okolnosti, které nevznikly u letu zarezervovaného cestujícím v letecké dopravě, nýbrž ve stejný den u – nikoli přímo – předcházejícího letu uskutečněného s letadlem, které mělo být použito v rámci série letů na let zarezervovaný cestujícím?
- 2) Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, vykládán v tom smyslu, že „všechna přiměřená opatření“, která je provozující letecký dopravce povinen přijmout, aby mu v případě mimořádných okolností nevznikla povinnost náhrady škody stanovená v článku 7 tohoto nařízení, musejí být zaměřena pouze na předcházení „mimořádným okolnostem“ (v daném případě přidělení nového [pozdějšího] air traffic control slot ze strany Evropské organizace pro bezpečnost letového provozu (EUROCONTROL); nebo také vyžaduje, aby provozující letecký dopravce přijal rovněž přiměřená opatření s cílem předejít samotnému zrušení letu nebo jeho významnému zpoždění?
- 3) V případě, že bude potvrzen požadavek přijímat přiměřená opatření s cílem předejít samotnému významnému zpoždění, musí být čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, vykládán v tom smyslu, že letecký dopravce musí v zájmu toho, aby mu nevznikla povinnost náhrady škody stanovená v článku 7 tohoto nařízení, při přepravě cestujících zajišťované leteckým spojením zahrnujícím dva lety (nebo více letů) přijmout pouze přiměřená opatření k předejití zpoždění letu, který má uskutečnit, a u něhož může případné zpoždění hrozit; nebo musí kromě toho přijmout i přiměřená opatření k předejití toho, aby jednotliví cestující neměli významné zpoždění v cílovém místě určení (například prověřením možnosti změny rezervace na jiné letecké spojení)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Paris (Francie) dne 15. října 2018 –
A v. Daniel B, UD, AFP, B, L**

(Věc C-649/18)

(2019/C 4/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: A

Odpůrci v odvolacím řízení: Daniel B, UD, AFP, B, L

Předběžné otázky

Soudní dvůr se musí rozhodnout o otázce, zda evropská právní úprava a v rámci ní zejména

- článek 34 SFEU;
 - ustanovení článku 85c směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství⁽¹⁾ týkajícím se humánních léčivých přípravků,
 - ustanovení o vnitřním trhu článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu⁽²⁾,
- umožňuje členskému státu Unie stanovit na svém území pro lékárníky pocházející z jiného členského státu Unie zvláštní pravidla týkající se:
- zákazu oslovovat zákazníky prostřednictvím postupů a prostředků, jež jsou považovány za odporující důstojnosti povolání ve smyslu aktuálního znění článku R 4235-22 francouzského code de la santé publique (zákon o veřejném zdraví)?
 - zákazu vybízet pacienty k nadměrné konzumaci léčivých přípravků ve smyslu aktuálního znění článku R 4235-64 francouzského code de la santé publique (zákon o veřejném zdraví)?
 - povinnosti dodržovat zásady vydávání léčivých přípravků definované orgánem veřejné moci členského státu, které mimo jiné vyžadují zařazení zdravotního dotazníku do procesu objednávky léčivých přípravků přes internet a zakazují využívat placený vyhledávací odkaz ve smyslu aktuálního znění vyhlášky Ministre des affaires sociales et de la santé (francouzské ministerstvo sociálních věcí a zdravotnictví) ze dne 28. listopadu 2016 o zásadách vydávání léčivých přípravků?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Chaskovo (Bulharsko) dne 18. října 2018 – SZ v. Mitnica Burgas

(Věc C-652/18)

(2019/C 4/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Chaskovo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: SZ

Odpůrkyně: Mitnica Burgas

Předběžná otázka

Musí být čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005⁽¹⁾ ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící, jakož i čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu právnímu předpisu, jako je čl. 20 odst. 1 Valuten Zakon (devizový zákon), který v případě porušení ohlašovací povinnosti podle článku 3 nařízení stanoví vedle uložení peněžité pokuty podle čl. 18 odst. 1 Valuten Zakon ve výši od 1 000 BGN do 3 000 BGN kumulativně konfiskaci neohlášené peněžní hotovosti v plné výši, nezávisle na jejím původu a účelu použití?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005, L 309, s. 9.